

Zpěvník **PROTOS** 2019

Amazonka

1. Byly krásný naše plány,
byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány,
starší jsme jen o pár let.
2. Tenkrát byly děti malý,
ale život utíká,
už na "táto" slyší jinej,
i když si tak neříká.

R: Nebe modrý zrcadlí se
v řece, která všechno ví,
stejnou barvu jako měly
tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali,
všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkávali,
a já hrdě přisvědčil.
4. Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo
"Amazonka" neříká.

R:

5. Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek,
nosit dáls' ho nechtěla.

R: Teď jsi víla z paneláku,
samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla
pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přísahám.

Batalion

Emi G D Emi G D Emi Hmi Emi
R: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se pro-hý--ří,
G D Emi G D Emi Hmi Emi
víno máš a chvílku spánku, díky, díky, ver-bí--ří.

Emi G D Emi Hmi
1. Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dá--vá,
Emi G D Emi Hmi Emi
ostruhami do slabin koně po--há--ní,
G D Emi Hmi
tam na straně polední čekají ženy, zlatáky a slá-va,
Emi G D Emi Hmi Emi
do výstřelů z karabin zvon už vy--zvá-ní.

Emi G D Emi
*: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
G D Emi Hmi Emi
zítra do Burgund batalion za--mí--ří,
G D Emi
víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,
G D Emi Hmi Emi
díky, díky vám, královští ver-bí--ří.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát,
neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád.

*:

R:

Co z tebe bude

D Emí A D Hmí Emí A D

D Emí
Když jsem byl prcek, tak se mě všude
A D
dospěláci ptali chlapče, co z tebe bude?
Hmí Emí
Já řek, že nevím a div se nerozbrečel,
A D
dyť já měl sotva páru, co budu dělat večer.

Ptala se máma, zajímalo to tetu
i zoufalýho dějepisáře v kabinetu.
Jo, kdyby na mě dneska stejnej dotaz měl,
moc rád bych mu odpověděl.

D Emí
Já pane učitel chci milovat, já chci poznat svět,
A7 D
já chci lítat na měsíc a pak zpět.
Hmí Emí
Já chci drink a pláž, ne tvou kancelář,
A D
tak proč se mě tak blbě ptáš?

Já chci milovat, já chci poznat svět,
já chci lítat na měsíc a pak zpět.
Já chci drink a pláž, ne tvou kancelář,
tak proč se mě tak blbě ptáš?

Občas se zdá, že účel dospívání
je úspěšně se vyvinout ve vzorný plátce daní.
Možná by ale někdy stálo za to říct,
že život je i něco víc.

Víc než do kanclu z kanclu, splácet hypotéku
a ke kafi si ráno dát tři cukry a hrst léků.
Život je dar, tak žij ho než uteče ti
čekáním na důchod ve stopěti.

[: Já chci milovat, já chci poznat svět,
já chci lítat na měsíc a pak zpět.
Já chci drink a pláž, ne tvou kancelář,
tak proč se mě tak blbě ptáš? :]

D Emí A D
Uo o o o co z tebe bude? Uo o o o co z tebe bude?
Hmí Emí A D
Uo o o o co z tebe bude? Uo o o o...

Já chci milovat, já chci poznat svět,
já chci lítat na měsíc a pak zpět.
Já chci drink a pláž, ne tvou kancelář,
tak proč se mě tak blbě ptáš?

Já chci milovat, já chci poznat svět,
já chci lítat na měsíc a pak zpět.
Já chci drink a pláž, ne tvou kancelář,
tak proč se mě tak blbě, no vážně hodně blbě,
tak proč se mě tak blbě ptáš?

Černej pasažér

1. Mám kufr plnej přebytečnejch krámů
a mapu zabalenou do plátna
Můj vlak však jede na opačnou stranu
a moje jízdenka je dávno neplatná

F Dmí F Dmí

2. Někde ve vzpomínkách stojí dům
Ještě vidím, jak se kouří z komína
V tom domě pro mě prostřený stůl
Tam já a moje rodina
3. Moje minulost se na mě šklebí
a srdce bolí, když si vzpomenu
že stromy, který měly dorůst k nebi
tu leží vyvrácený z kořenů

F Dmí F Dmí

- R: Jsem černej pasažér
Nemám cíl ani směr
Vezu se načerno životem a nevím
Jsem černej pasažér
Nemám cíl ani směr
Vezu se odnikud nikam a nevím, kde skončím

4. Mám to všechno na barevný fotce
někdy z minulého století
Tu jedinou a pocit bezdomovce
si s sebou nesu stále v paměti

F Dmí F Dmí

R:

Dej mi víc své lásky

1. **Emi** **G**
1. Vymyslel jsem spoustu nápadů, aů,
Emi **D** **H7**
co podporujou hloupou náladu, aů,
Emi **A** **Ami**
hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu,
Emi **H7** **Emi**
v noci chodit strašit do hradu.
2. Dám si dvoje housle pod bradu, aů,
v bílé plachtě chodím pozadu, aů,
úplně melancholicky, s citem pro věc jako vždycky
Emi **H7** **Emi** **D**
vyrábím tu hradní záhadu.
- R: **G** **H7**
R: Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc,
Emi **C** **G** **D**
má drahá, dej mi víc své lásky, aů,
G **H7**
já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
Emi **C** **G** **H7**
já chci jen pohladit tvé vlásy, úú.
3. Nejlepší z těch divnejch nápadů, aů,
mi dokonale zvednul náladu, aů,
natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásy
zamknu si na sedm západů.
- R:
4. = 3. ... aů, aů, aů, aů, aů.

Děkuji

- Ami** **G**
1. Stvořil Bůh, stvořil Bůh ratolest,
Ami
bych mohl věnce vázat,
G
děkuji, děkuji za bolest,
C
jež učí mne se tázat.
G **Ami**
Děkuji, děkuji za nezdar:
E
jenž naučí mne píli,
Ami **G** **Ami**
bych mohl, bych mohl přinést dar,
F E
byť nezbývalo síly.
Ami **F** **Ami** **E**
Děkuji, děkuji, děkuji.
2. Děkuji, děkuji za slabost,
jež pokoře mne učí,
pokoře, pokoře pro radost,
pokoře bez područí.
Děkuji, za slzy děkuji,
ty naučí mne citu,
k živým, již, k živým, již žalují
a křičí po soucitu.
Děkuji, děkuji, děkuji.
3. Pro touhu, pro touhu po kráse
děkuji za ošklivost,
za to, že, za to, že utká se
láska a nevraživost.
Pro sladkost, pro sladkost usnutí
děkuji za únavu,
Děkuji, za ohně vzplanutí
i za šumění splavu.
Děkuji, děkuji, děkuji.
4. Děkuji, děkuji za žízeň,
jež slabost prozradila,
děkuji, děkuji za trýzeň,
jež zdokonalí díla.
Za to, že, za to, že miluji,
byť strach mi srdce svíral,
F **Ami**
beránku, děkuji,
G **E**
marně jsi neumíral.
Ami **F** **Ami** **G E** **Ami**
Děkuji, děkuji, děkuji, děkuji, děkuji.

Eldorado

1. Ami G Ami G Ami
1. V dálných dálkách zámoří, ční prý zlaté pohoří,
 C D Dmi C G E7
příchozího pohostí, nádherou a hojností.

2. Dík těm svůdným pověstím, zástupy šly za štěstím,
chátra i ti bohatí s vírou, že se vyplatí...

Ami G C D G E7
R: Jít a hledat Eldorado, zbavené vší bídy člověčí,
 Ami G C D Emi
jít a hledat Eldorado, kde je láska, mír a bezpečí.

posun Ami - Hmi

Hmi A Hmi A Hmi
3. Báchorce té uvěří, dávno už jen někteří,
 D E Emi D A F\#
spíš než zlatonosný štít, nám dnes rozum káže jít.

Hmi A D E A F\#
R: Jít a hledat Eldorado, zbavené vší bídy člověčí,
 Hmi A D E F\#mi
jít a hledat Eldorado, kde je láska, mír a bezpečí.

v pozadí refrén, stále od Hmi

Rec: Protože my už dávno víme, že nad zlato a bohatství
je moudrost a uvážlivý čin, že Eldorado není kdesi
v dálce, ale docela blízko v našich srdcích
a v našem vědomí, a že jeho pravé jméno je láska
mír a porozumění. Nosíme je v sobě a ptát se na
něj je naše přirozená povinnost.

R:

Frankie Dlouhán

1. kolik je smutného, když mraky černé jdou
lidem nad hlavou, smutnou dálavou.
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
za čas odletěl, každý zapomněl.

R.: Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán,
po státech toulal se jen sám,
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
a každej kdo s ním chvílku byl,
tak dlouho se pak smál.

2. Tam kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, nocí s písní dál.

3. Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše klidně spí.
Bůh ví jak, za co, tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

Hádej

Měsíc na nebeskou bář, rozehnal svá hvězdná stáda,
do morku kostí se mráz vkrádá,
kabátkem rozedraným, táhne ti na holá záda,
vše čím si projdem se v nás střádá.

Derem se přes bodláčí, kráčíme neznámo kam,
co spasit může tě, pro co jsme na světě,
já se tě člověče ptám.

R: Co i únor změni v máj, za čím šel bys světa kraj,
 dnem i tmou víš, po čem toužíš, hádej po čem jen,
 jaká síla hýbá vším, co i hory přenáší,
 co je lék čím vše se léčí, vždyť víš přeci jen - láskou.

Mezihra: [: C Emi F C G C Emi F G :]

Derem se přes bodláčí, kráčíme neznámo kam,
 co spasit může tě, pro co jsme na světě,
 já se tě člověče ptám.

R:

Hejkal

1. Divnej jekot po lesích se prohání,
 až v žilách tuhne krev a zuby cvakaj' s.o.s.,
 utichá až u potoka pod strání,
 jó, takovýhle řvaní by nesnes' ani pes.
 Žhavý rudý oči a drápy krvavý,
 kosti chřestěj' v rytmu kastanět,
 strašidelný vytí a skřeky chraplavý,
 tak to je hejkal, na to vemte jed.

R: U nás hej, hej, hejkal straší v lese,
 jen ten, kdo něco snese, tam může v noci jít,
 jeho hej, hej, hejkání se nese,
 každěj se strachy třese, k ohni nesedneme se,
 neboť za budou v lese zase hejkal začal výt.

2. Kdo z vás tady na hejkaly nevěří,
 ten může u nás přespát, až se zastaví,
 nevystřčí špičku nosu ze dveří
 a bude jásat, že se dožil rána ve zdraví.
 Jenom kalný oči a rysy ztrhané,
 kalhoty si bude muset prát,
 a děs a hrůza v hlase, jó, to mu zůstane,
 až koktavě bude povídat, že:

R: + neboť za budou v lese zase hejkal začal výt, hej!

Hejno vran

1. když nad pasekou vzlétne hejno vran,
hejno vran, hejno vran,
je léta peř už dávno vyprodán,
podzim se hlásí chladem jasných rán,
v tom ránu prochází se sám a sám,
kdo městu dávno sbohem dal.

R: A tak se toulá trávou spálenou,
neví, jak rozloučit se s létem,
dívá se na krajinu vzdálenou,
které dal celý život svůj.

2. Nad hlavou zakrouží ti hejno vran,
hejno vran, hejno vran,
a bílých hvězd je všude oceán,
přece si nepostavíš pod ně stan,
budeš spát pod širákem, jak tě znám,
i když už podzim přichází.

R: A tak se touláš trávou spálenou,
nevíš, jak rozloučit se s létem,
díváš se na krajinu vzdálenou,
kterés' dal celý život svůj.

Hobo

1. Já nechci bejt sám, když koleje duní
a temná noc do dále ubíhá,
co z toho k sakru mám, že znám plno vůní
dalekejš cest, pohledy v očích mám.
Tak co z toho mám, že mám v srdci touhu
jenom se mrknout za nejbližší strouhu,
já často šněroval svý toulavý boty,
musí to bejt, můj vlak má zelenou.

- R: Tmou nákladní vlak těžce duní,
v mejch uších jenom vítr šumí,
kraj kolem trati spí, jen mašinfíra bdí.
Má ruku na rychlostní páce,
má topič plný ruce práce
já si na nápravě zpívám
píseň, v které vlaky hřmí.

2. Když vagony hřmí a brzdař tě honí,
necejtíš chlad, nohy tě nezebou.
Jen běžíš po střeše a chtěl bys bejt pod ní,
píšťala řve a tunel před tebou.
Tak co z toho mám, že znám celý státy,
když nesmím na voči vlastního táty,
když stromy rozkvetou, já stojím na trati,
musí to bejt, můj vlak má zelenou.

R: Tmou nákladní vlak ...

3. Můj osobní vůz je vagon s vepřovým,
můj rodnej dům je bouda brzdaře,
kde nechal jsem squaw, to vám už nepovím,
snad ve Frisku, tam jsem byl na jaře.
Tak co z toho mám, pořád se jen toulat,
v špinavý ruce pár centů žmoulat,
jednou se netrefím a budou mě sbírat,
musí to bejt, můj vlak má zelenou.

R: Tmou nákladní vlak ...

Hudsonský šífy

1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený
jako já, jó, jako já,

kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla sířený,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, joho-ho.

2. Ten, kdo nepřekládal uhlí, šíf když na mělčinu vjel,
málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

R: Ahoj, páru tam hoď,
ať do pekla se dříve dohrabem,
Joho-ho, joho-ho.

3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků
jako já, jó, jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,
málo zná, málo zná,
kdo necejtil hrůzu z vody, kde se málem utopil,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

R:

5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad
jako já, jó, jako já,
kdo chce celý noci čuchat pekeľnýho vohně smrad,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
kdo je sám, jó, jako já,
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě příma kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

R: + joho-ho.

Jarní kurýr

1. ^C Dunění kopyt ^F večer ^C slýchávám,
^{Emi} údolím ^{E7} jarní kurýr jede k nám,
^{Ami} v peřejích ^G řeka ^F zvoní a ^{E7} jarem ^{Ami} vítr voní,
^G přijíždí ^F jarní kurýr, ^{E7} dobře ^{Ami} ho znám,
^G ví, ^{F#} celej ^F kraj to ví,
^G veze ^F nám ^{E7} jaro v ^{Ami} brašně sedlový.
2. Zase jdou krajem vánky voňavý,
vobouvám svoje boty toulavý,
dobře ví moje milá: i kdyby víla byla,
tyhle toulavý boty nezastaví,
mám boty toulavý,
ty ani kouzlem nezastaví.
3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,
musím jít stopou bílou toulavou,
neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím,
prošlapám cestu domů jarní travou,
víš, ty to dobře víš,
ty moje boty nezastavíš.

Jižní Kříž

1. ^D Spí Jižní kříž,
^{Hmi} jak říkali jsme hvězdám kdysi v mládí,
^{Emi} to na studený zemi
^D ještě ^{Hmi} uměli jsme ^A milovat a spát.
2. Dál, však to víš,
světem protloukal ses, jak ten život pádí,
dneska písničky třeba vod Červánku
dojmou tě, jak vrátil bys' to rád.
- R: ^{Emi} Zase ^D toulal by ses Foglarovým rájem
^{Hmi} a ^A stavěl Bobří hráz,
^{Emi} se smečkou vlků čekal na jaro,
^D jak ^{Hmi} stejská se, až po zádech jde ^A mráz.
3. Spí Jižní kříž,
vidí všechna místa, kde jsi někdy byl,
to když, naplněnej smutkem,
jsi plakal, plakal nebo sníl.

R:

Karavana mraků

D Hmí
1. Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý,
G A D A7
pod sluncem sedlo kožený,
D Hmí
pod sedlem kůň, pod koněm moje boty rozbitý
G A D
a starý ruce sedřený.

D7 G A Hmí
R: Dopředu jít s tou karavanou mraků,
G A Hmí
schovat svou pleš pod stetson dřavý,
Emí A7 Hmí Emí
[: jen kousek jít, jen chvíli, do soumraku,
Hmí F# Hmí (A7)
až tam, kde svítí město, město bělavý. :]

2. Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,
v tom městě nikdo nezdraví,
šerif i soudce - gangsteři, voba řádně zvolení
a lidi strachem nezdraví.

3. Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí
a zákon džungle panuje,
provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí
a truhlář rakve hobluje.

R: V městě je řád a pro každého práce,
buď ještě rád, když huba voněmí,
[: může tě hřát, že nejseš na voprátce
nebo že neležíš pár inchů pod zemí. :]

4. = 1.

R: Pryč odtud jít s tou karavanou mraků,
kde tichej dům a pušky rezavý,
[: orat a sít od rána do soumraku
a nechat zapomenout srdce bolavý. :]

Kdyby tady byla taková panenka

1. [: Kdyby tady byla taková panenka, která by mě chtěla, :]
[: která by mě chtěla syna vychovala, přitom pannou byla. :]
2. [: Kdybych já ti měla syna vychovati, přitom pannou býti, :]
[: ty by jsi mně musel kolíbkou dělati, do dřeva netíti. :]
3. [: Kdybych já ti musel kolíbkou dělati, do dřeva netíti, :]
[: ty bys mně musela košiličku šítí bez jehel a nití. :]
4. [: Kdybych já ti měla košiličku šítí bez jehel a nití, :]
[: ty by jsi mně musel žebřík udělati až k nebeské výši. :]
5. [: Kdybych já ti musel žebřík udělati až k nebeské výši, :]
[: lezli bysme spolu, spadli bysme dolů, byl by konec všemu. :]

Kláda

F# Hmí

1. Celý roky, prachy jsem si skládal,
D A Hmí
nikdy svého floka nepropil,
Hmí
vod lopaty měl vohnutý záda,
D A Hmí
paty od baráku jsem neodlepil,
A Hmí
nikdo neví, do čeho se někdy zamotá,
D A Hmí
tohle já už dávno pochopil.
 2. Taky kdysi vydělat jsem toužil,
brácha řek' mi, že by se mnou šel,
tak jsem háky, lana, klíny koupil,
a sekyru jsme svoji každě doma měl,
a plány veliký, jak fajn budem se mít,
nikdo z nás pro holku nebrečel.
- R: Duní kláda korytem, bacha dej, hej, bacha dej!
G D Emí Hmí A Hmí
G D Emí F# Hmí
S tou si, bráško, netykej, netykej!
3. Dřevo dostat k pile, kde ho koupí,
není těžký, vždyť jsme fikáný,
ten rok bylo jaro ale skoupý,
a teď jsme na dně my i vory svázaný,
a k tomu můžem říct jen, že nemáme nic,
jen kus práce nedodělaný.
- R:

Kometa

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,

Dmi

G

zmizela jako laň u lesa v remízku,

C

E

v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami

Dmi

R: O vodě, o trávě, o lese,

G

C

E7

o smrti, se kterou smířit nejde se,

Ami

Dmi

o lásce, o zradě, o světě

E

E7

Ami

a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.
4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem jí osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ...

Kluziště

1. **C** **Emi7** **Ami7** **C** **Fmaj** **C** **Fmaj** **G**
Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční oblohy
C **Emi7** **Ami7** **C** **Fmaj** **C** **Fmaj** **G**
jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,
C **Emi7** **Ami7** **C** **Fmaj** **C** **Fmaj** **G**
nejdřív ale chytil slinu, tak šáh' kamsi pro pivo,
C **Emi7** **Ami7** **C** **Fmaj** **C** **Fmaj** **G**
pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.

- R: **C** **Emi7** **Ami7** **C**
Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj **C** **D7** **G**
kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
C **Emi7** **Ami7** **C**
tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj **C** **Fmaj** **G**
kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,
celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R:

3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,
kdesi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

C **Emi7** **Ami7** **C** **Fmaj** **C** **D7** **G** **C** **Emi7** **Ami7** **C** **Fmaj** **C** **Fmaj** **C**

Modlitba

1. **C** **G** **C**
Pane ať jsi stéblo trávy nebo obyčejný list,
C **F** **C**
prosím dej ať aspoň trochu umím ve tvých vzkazech číst,
F **G** **Ami7** **F**
[: prosím dej ať řeči stromů aspoň trochu rozumím,
C **G** **C**
ať vědí že se učím a že nic neumím. :]

2. Dej ať zlomím svoji pýchu, dej mi hledat pokoru,
když se trápím zbytečnostmi, ať pohlédnu nahoru,
ať mi stačí pohlédnout na obzor, který jsi mi dal,
ať se smírím se vším, co jsi mi kdy vzal.

Mezihra: **C** **G** **C** **F** **C** **F** **G** **Ami7** **F** **C** **G** **C**

3. A dej mi sílu snášet pokorně, to co změnit nemám síl,
odvahu abych to, nač stačím, na tomhle světě pozměnil,
a také prostý rozum, který vždycky správně rozezná,
co se změnit nedá a co se změnit dá.

Magdaléna

A D A D

1. Zapal ten oheň ve mně, čeho se bojíš,
A D
zápalkou škrtni jemně,
A D
zapal ten oheň ve mně, čeho se bojíš,
A D
zimou se celá třeseš, proč venku stojíš?
A A
Pojď dál, prosím tě, nenech se, prosit se dál
D
nenech se.

A D A D

2. Sedíme na pavlači, přichází ráno,
tobě se lesknou oči,
sedíme na pavlači, přichází ráno
a mně se hlava točí.
Pojď dál, prosím tě, nenech se, prosit se dál,
nenech se?

- R: Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí,
A
Magdaléno, tvoje vlasy,
F#mí E
leží pod mou postelí a i když jsme to nechtěli,
A
oblíkáš se, pročpak asi,
F#mí E
hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí
A D A D
jsem sám.

3. Stojíme na rozcestí a zvony zvoní,
daleko od bolestí,
stojíme na rozcestí a zvony zvoní,
možná nás čeká štěstí.
Pojď dál. Prosím tě nenech se, prosit se dál,
nenech se.

R: 2x

- R: Hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí,
Magdaléno, tvoje vlasy,
leží pod mou postelí a i když jsme to nechtěli,
oblíkáš se, pročpak asi,
hodiny se zastaví a v devět třicet v pondělí,
máš těžký srdce a mokré řasy,
když vycházíš ze dveří, tak sama tomu nevěříš,
nenech se!

Mezi horami

Emi
[: Mezi horami lipka zelená :]
G D Emi D Emi
[: Zabili Janka, Janíčka, Janka místo jeleňa :]
[: Keď ho zabili, zamordovali :]
[: Na jeho hrobě, na jeho hrobě kříž postavili :]
[: Ej, křížu, křížu ukřížovaný :]
[: Zde leží Janík, Janíček, Janík zamordovaný :]
[: Tu šla Anička, plakat Janíčka :]
[: Hned na hrob padla a viac nevstala dobrá Anička :]

Mlýny

G G7
R: [: slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
C G
já slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
H7 Emi
já slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
C G D C
otáčí, otáčí, otáčí. :]

1. Ty mlýny **G C G** melou celou noc, melou celý den,
C7 G
melou bez výhod a melou stejně všem,
C G
melou doleva jen a melou doprava,
A D
melou pravdu i lež, když zrovna vyhrává,
G C G
melou otrokáře, melou otroky,
C G
melou na minuty, na hodiny, na roky,
H7 Emi C
melou pomalu a jistě, ale melou včas,
G D7 G
já už slyším jejich hlas.

R:

2. Ó, já, chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem,
pane, já bych mlel, až by se chvěla zem,
a to mi věřte, uměl bych dobře mlít,
já bych věděl komu ubrat, komu přitlačit,
ty mlýny čekají někde nad námi,
až zdola zazní naše volání,
až zazní jeden lidský hlas:
no tak už melte, je čas!

R:

Na kameni kámen

1. Jako suchej, starej strom, jako všeničící hrom,
jak v poli tráva

připadá mi ten náš svět, plnej řečí,
a čím víc, tím líp se mám.

R: Budem o něco se rvát, až tu nezůstane stát
na kameni kámen,
a jestli není žádněj Bůh, tak nás vezme země - vzduch,
no, a potom amen.

2. A to všechno proto jen, že pár pánů chce mít den
bohatší králů,
přes všechna slova, co z nich jdou,
hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou.

R:

3. Možná jen se mi to zdá, a po těžký noci přijde,
přijde hezký ráno,
jaký bude, nevím sám,
taky jsem si zvyk na všechno kolem nás.

R:

Na na naj ...

Náruživá

1. Nečekala na nic a nebyla hloupá
a já jsem jí výjimečně do voka pad,
najednou koukám, jak se život houpá
a nikdo neví, co se může stát.
Pojedeme spolu někam na procházku,
probereme život hezky ze všech stran,
já budu hvězda jako na obrázku
a vona se mnou pěkně zamává.

R: Je totiž náruživá a nekouká, co kolem lítá,
život užívá, tak jak to umí a jak se jí to líbí.

2. Vo jiný věci už nemám zájem,
musím ji vidět ještě dnes,
vona bude moje cesta rájem
a já budu její žlutěj pes.
Není to žádná laciná holka
a kdyby chtěla nudit ani neví jak,
já bych ji pořád jenom líbal,
vona to vidí taky tak.

R: 2x

Nikdy nic nebylo

1. Nikdy jsi nebyla - a naše seznámení
Proběhlo má milá - před kinem který není
Nepil jsem Tequilu - a ne že bych se šklebil
Netlačil na pilu v tom baru, kterej nebyl
Nikdy jsem neříkal - kolik mě čeká slávy
Nehrála muzika - ze který jsem se dávil
Nechtěl jsem na závěr - Ti vyblejt celej život
a ztratit charakter a všechno oběživo

R: [: Nebylo nic - já jen kdybys měla chvíli
můžem si někam sednout
Nebylo nic - pár let jsme spolu nemluvili
a předtim taky ani jednou :]

2. Nikdy nic nebylo - noc jako horská dráha
Vsadím se o kilo - že prostě nejsi drahá
Je to jen chiméra - a žádný že jsem brečel
a měl jsem hysterák - ty už mi neutečeš

3. Scénář se nekoná - my dva ho nenapsali
a někdo místo nás - prázdněj papír spálil
nic není ani já - ani tvý zlatý oči
jen jsme šli na biják - co nikdo nenatočil

R: Nebylo nic...

4. Nikdy jsi nebyla - a naše seznámení
Proběhlo má milá před kinem který není
Nic není ani já - ani tvý zlatý oči
jen jsme šli na biják co nikdo nenatočil

R: Nebylo nic...

Nikdo nemá zdání

D Nikdo nemá zdání, nikdo nemá zdání co je to skautování
G D A D
Na táboře je to prima, i když je ti v noci zima,

Nikdo nemá zdání, nikdo nemá zdání co je to skautování

když se slunko k spánku, když se slunko k spánku ukládá do červánků,
řeka hučí svoji píseň a z nás padá všecka tíseň.
Nikdo nemá zdání, nikdo nemá zdání co je to skautování

A když vatra vzplane, a když vatra vzplane, každý junák povstane.
Ruku svoji k dílu zvedá, národu, že umřít nedá.
Nikdo nemá zdání, nikdo nemá zdání co je to skautování

Potom v kruh se chytne, potom v kruh se chytne, jedním hlasem vykřiknem:
V jednotě je naše síla, důvěřuj nám, vlasti milá!
Nikdo nemá zdání, nikdo nemá zdání co je to skautování

Omnia vincit Amor

Dmí C Dmí
1. Šel pocestný kol hospodských zdí,
F C F
přisedl k nám a lokálem zní
Gmí Dmí C
pozdrav jak svaté přikázání:
Dmí C Dmí
omnia vincit Amor.

2. 'Hej, šenkýři, dej plný džbán,
ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
se mnou ať zpívá, kdo za své vzal
omnia vincit Amor.'

F C Dmí
R: Zlaták pálí, nesleví nic,
F C F
štěstí v lásce znamená víc,
Gmí F C A7
všechny pány ať vezme ďas!
Dmí C Dmí
Omnia vincit Amor.

3. Já viděl zemi válkou se chvět,
musel se bít a nenávidět,
v plamenech pálit prosby a pláč,
omnia vincit Amor.

4. Zlý trubky troubí, vítězí zášť,
nad lidskou láskou roztáhli plášť,
vtom kdosi krví napsal ten vzkaz:
omnia vincit Amor.

R:

5. Já prošel každou z nejdelších cest,
všude se ptal, co značí ta zvěst,
až řekl moudrý: Pochopíš sám
omnia vincit Amor / všechno přemáhá láska.

R:

6. Teď s novou vírou obcházím svět,
má hlava zsedla pod tíhou let,
každého zdravím větou všech vět:
omnia vincit Amor, omnia vincit Amor...

Padaly hvězdy

C Ami D/F# G
R: Padaly hvězdy a jedna z nich slítla
C D/F# G
mé milé přímo do klína,
C Ami D/F# G
jak byla žhavá, tak sukně jí chytla,
C Fmaj7 C
a od sukně celá rokli-na.

- Ami Emi Ami Emi**
1. Má milá křičí: pomoz mi přece,
Ami Emi D#dim7
nestůj tu jako z kamene,
Ami Emi Ami Emi
tak jsem ji rychle odtáhl k řece
Ami Emi D G
z dosahu toho plamene.

R:

2. Jenže ta hvězda tu moji milou
rozpálila jak kamínka,
zuby i nehty mi pustila žilou
a já drtil její ramínka.

R:

3. Pod hlavou nebe a nad hlavou země,
v obrovským požáru škvařím se,
jsem totiž v ní, jako ona je ve mně,
jako dvě kapky steklé na římse.

R:

- R: Teď už jen v očích jak tečka za snem
skomírá malý plamínek,
běžíme k hvězdě a oba žasnem:
je to jen chladnoucí kamínek.

Písek

1. Jako pí--sek přesíváš mě mezi prsty,
stejně ti dlaně prázdný zů---stanou,
[: ani vodu nepřeliješ sítem,
někdy je strašně málo chtít,
já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou. :]
*Hmí E A F#7
Emí F#7 Hmí A D
Emí A
D F#mí Hmí
Emí F#7 Hmí A(F#7) D(Hmí)*
2. Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš,
zdá se, že nemíníš mě vážně brát.
[: kolik času nám to ještě schází,
nebo je všechno dávno pryč,
a za čím se to vlastně máme stále hnát? :]
3. Jako kámen najednou mi v cestě stojíš,
vím, že se leccos těžko obchází,
[: radši zkusím někde jiný příběh,
který bude lepší konec mít,
ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš. :]
4. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
ani vodu nepřeliješ sítem,
někdy je strašně málo chtít,
já nejsem z těch co po těžký ráně nevstanou ...

Píseň o té revoluci 1848

1. [: Generál Windischgratz měl bílou čepici, :]
[: vylezl na Petřín, pokynul pravicí. :]
*C G7 C Dmí G
F C G C*
2. [: Vojáci, vojáci, vy slavní junáci, :]
[: spusťte své kanóny, konejte svou práci. :]
3. [: Na Prašnou bránu padají šrapnely, :]
[: Čechové, Čechové, všecko je v jeteli. :]
4. [: Schovejte kokardy, zmuchlejte prapory, :]
[: učte se mlčení, učte se pokory. :]
5. [: František Palacký píše své Dějiny :]
[: a těch pár, co padlo, zahrabem do hlíny. :]
6. [: Kolo se otáčí, my stárneme, stárneme, :]
[: pivíčko v sklenicích zvedneme, zvedneme. :]
7. [: Pivíčko v sklenicích a dobré uzené, :]
ty naše Rakousko, už to máš spočtené,
ty naše Rakousko, to jsme ti to dali,
tak už to máš spočtené.
*C F C G
C G7 C*

Pískající cikán

- G Ami Hmi Ami**
1. Dívka loudá se vinicí,
G Ami Hmi Ami
tam, kde zídka je níz-ká,
G Ami Hmi C
tam, kde stráň končí vonicí,
G C G C D
si písničku někdo píská.
2. Ohlédne se a „propána!“,
v stínu, kde stojí líska,
švarného vidí cikána,
jak leží, písničku píská.
3. Chvíli tam stojí potichu,
písnička si ji získá,
domů jdou spolu do smíchu,
je slyšet cikán, jak píská.
4. Jenže tatík, jak vidí cikána,
pěstí do stolu tříská,
„ať táhne pryč, vesta odraná,
groš nemá, něco ti spíská.“
5. Teď smutnou dceru má u vrátek,
jen Bůh ví, jak se jí stýská,
„kéž vrátí se mi zas nazpátek
ten, který v dálce si píská.“
6. Pár šidel honí se na louce,
v trávě rosa se blýská,
cikán, rozmarýn v klobouce,
jde dál a písničku píská.
7. Na závěr zbývá už jenom říct,
v čem je ten kousek štístka,
peníze často nejsou nic,
má víc, kdo po svém si píská...

Poutník a dívka

- A**
1. Kráčel krajem poutník, šel sám,
D A
kráčel krajem poutník, šel sám,
C# F#mi
kráčel krajem poutník, kráčel sám,
H H7 E4 E7
tu potkal dívku, nesla džbán, přistoupil k ní a pravil:
2. „Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,
Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,
Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,
tak přistup bližší, nehodná, a dej mi pít,“ a ona:
3. „Kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
já tě vidím poprvé, odkud mě znáš?“
4. „Ráchel, Ráchel, (já) znám víc než jméno,
Ráchel, Ráchel, (já) znám víc než jméno,
Ráchel, Ráchel, (já) znám víc než jméno,“
pak se napil, ruku zdvih' a kráčel dál.

5. Ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny,
 ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny,
 ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny
 v onu chvíli zazářil kovem ryzím.
6. Kráčeł krajem poutník, šel sám,
 kráčeł krajem poutník, šel sám,
 kráčeł krajem poutník, kráčeł sám,
 H E A D A
 ač byl chudý, nepoznán, přece byl král.

Přes pláně

- C G7 C
1. Teď všichni Kalifornané se za vás pomodlí,
 F C F
 kdo táhneš s mulou přes pláně, rozluč se s pohodlím,
 C F C F
 musíš si taky nakoupit solený vepřový,
 C G7 C
 a kdo má štěstí, po cestě i něco uloví.
2. Dva měsíce ti potrvá ta cesta přes pláně,
 koukej, ať vždycky z čeho máš vařit svý snídaně,
 protože k čertu dojedeš při bídným vaření,
 i tvoje mula musí žrát, jinak ti zcepení.
3. Břítvu nech doma, do tváře se radši nedívej,
 až dojdeš, budeš zarostlej a taky šedivej,
 až tě tvá milá uvidí, uslyšíš asi pláč,
 svý mámě řekneš: "Podívej, to je tvůj zelenáč!"
4. A taky proti rudochům drž strážu za noci,
 po dlouhejch denních pochodech propuknou nemoci,
 horečka, to je špatná věc, ta lidi poráží,
 a kdo je marod, nemůže stát v noci na strážu.
5. U Plat je nouze vo dřevo, když tě to nezdołá,
 omáčku si tam zamícháš paznehtem z buvola,
 u Plat je nouze vo klacek, zem je tam jalová,
 i já bych teď už radši byl u mysu Hornova.

Proměny

1. Dar**mo** sa ty trápíš můj milý synečku
nenosím ja tebe nenosím v srdéčku
A já tvoja nebudu ani jednu hodinu
2. Copak sobě myslíš má milá panenka
vždyť ty si to moje rozmilé srdénko
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá
3. A já sa udělám malú veverečku
a uskočím tobě z dubu na jedličku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
4. A já chovám doma takú sekérečku
ona mi podetne dúbek i jedličku
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá
5. A já sa udělám tú malú rybičku
a já ti uplynu přeč po Dunajíčku
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
6. A já chovám doma takovú udičku
co na ni ulovím kdejakú rybičku
A ty přece budeš má lebo mi tě Pán Bůh dá

[: Ami F C F C G :]

7. A já sa udělám tú velikú vranú
a já ti uletím na uherskú stranu
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
8. A já chovám doma starodávnú kušu
co ona vystřelí všeckým vranám dušu
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá
9. A já sa udělám hvězdičku na nebi
a já budu lidem svítiti na nebi
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu
10. A sú u nás doma takoví hvězdáři
co vypočítajú hvězdičky na nebi
A ty musíš býti má lebo mi tě Pán Bůh dá

[: Ami F C F C G :]

Ráda se miluje

R: Ami G C F Emi Ami
Ráda se miluje, ráda jí, ráda si jenom tak zpívá,
 G C F Emi Ami
vrabci se na plotě hádají, kolik že času jí zbývá.

1. F C F C E
Než vítr dostrká k útesu tu její legrační bárku
 Ami G C F Emi Ami
a Pámbu si ve svém notesu udělá jen další čárku.

R:

2. Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,
že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.

R:

3. Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,
sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její podoba příští.

R:

Rána v trávě

R: Ami G Ami G
Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
 Ami G Ami Emi Ami
že se lidi mají rádi, doufal, a procitli právě.
 Ami G Ami G
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
 Ami G Ami Emi Ami
a při chůzi tělem sem-tam kýval, před sebou sta sáhů.

1. C G F C Ami G C
Poznal Moravěнку krásnou a vínečko ze zlata,
 G F C Ami Emi Ami
v Čechách slávu muzikantů uma-zanou od bláta.

R:

2. Toužil najít studánečku a do ní se podívat,
by mu řekla: proč, holečku, musíš světem chodívat.

3. Studánečka promluvila: to ses' musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla, měl ses' jindy narodit.

R: Ami Emi Ami
+ [: před sebou sta sáhů ... :]

Sáro!

Ami Emi F C
Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo
F C F G
že tři andělé Boží k nám přišli na oběd
Ami Emi F C
Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo
F C F G
mi chybí abych tvojí duši mohl rozumět?

Sbor kajících mnichů jde krajinou v tichu
a pro všechnu lidskou pýchu má jen přezíravý smích
A z prohraných válek se vojska domů vrací
však zbraně stále burácí a bitva zuří v nich

Vévoda v zámku čeká na balkóně
až přivedou mu koně a pak mává na pozdrav
A srdcová dáma má v každé ruce růže
Tak snadno poplést může sto urozených hlav

Královnin šašek s pusou od povidel
sbírá zbytky jídel a myslí na útěk
A v podzemí skrytí slepí alchymisté
už objevili jistě proti povinnosti lék

Páv pod tvým oknem zpívá sotva procit
o tajemstvích noci ve tvých zahradách
A já - potulný kejklíř, co svázali mu ruce
teď hraju o tvé srdce a chci mít tě nadosah

Ami Emi F C
Sáro, Sáro, pomalu a líně
F C F G
s hlavou na tvém klíně chci se probouzet
F C F C
Sáro, Sáro, Sáro, rosa padá ráno
F C F G
a v poledne už možná bude jiný svět
F C F C
Sáro, Sáro, vstávej, milá Sáro!
F Dmi Cmaj7
Andělé k nám přišli na oběd

Sbohem, galánečko

- D Hmí Emí A7 D E7
1. Sbohem, galánečko, já už musím jí-ti.
A F#mí Hmí E7 A4sus A
Sbohem, galánečko, já už musím jí-ti.
Emí A D Emí A7 D Emí A7 D
[: Kyselé vínečko, kyselé víneč-ko podalas' mně k pi - tí. :]
2. [: Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu. :]
[: Kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně v džbánu. :]
3. [: Ač bylo kyselé, přeca jsem sa opil. :]
[: Eště včil sa stydím, eště včil sa stydím, co sem všecko tropil. :]
4. [: Ale sa něhněvám, žes' mňa ošidila. :]
[: To ta moja žízeň, to ta moja žízeň, ta to zavinila. :]

Sedm dostavníků

rec.: Hej, kam jedete? - K brodu. - Vemte mě kousek s sebou. - Tak si sedněte... Hyjé!

- Emí D
1. Plání se blíží sedm dostavníků,
Emí G D
stačí jen mávnout a jeden zastaví,
Emí C D Emí
sveze mě dál za pár dobrejch slov a díky
C D Emí
ten kočí, co má modrý voči laskavý.

Emí D Emí
R: Hyja hyja hou, dlouhá bude cesta,
D Emí
dlouhá jako píseň, co mě napadá,
D Emí
hyja hyja hou, sám když někdy stojím
C D Emí
sám proti slunci, který právě zapadá.

2. Víím, že se hvězdy dneska nerozsvítí,
neklidný ptáci maj hlasy hádavý,
vyprahlá tráva už velký deště cítí,
ty deště, co i moje stopy zaplaví.

R:

Emí D Emí
R: Hyja hyja hou, dlouhá bude cesta...

- Emí D
3.= 1. Plání se blíží sedm dostavníků...

Slavíci z Madridu

Dmí Amí E Amí Dmí Amí E Amí

Amí E Amí
1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
E Amí
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
E Amí
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
E Amí
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Dmí Amí
R: Žízeň je veliká, život mi utíká,
E Amí A7
nechte mě příjemně snít,
Dmí Amí
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
E Amí
zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R:

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R:

Strom

Ami G
1. Polní cestou kráčeli šumaři do vísky hrát,
Ami G
svatby, pohřby tahle cesta poznala mnohokrát,
F G Ami
po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil
F G E
a táta mu u prašný cesty života strom zasadil.

A F#mi
R: A on tam stál, a koukal do polí,
D E
byl jak král, sám v celém okolí,
A F#mi D (Dmi)
korunu měl, korunu měl, i když ne ze zlata,
A E A
a jeho pokladem byla tráva střapatá.

2. Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomněl
jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl,
a z vísky bylo město a to město začalo chtít
asfaltový koberec až na náměstí mít.

R:

3. Že strom v cestě plánované, to malý problém byl,
ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil,
tak naposled se do nebe náš strom pak podíval
a tupou ránu do větvení snad už ani nevnímal.

R: Stál tam sám, když koukal do polí...

4. Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál,
a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál,
dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával
a přítel vítr si o něm píseň na strništích z nouze hrál.

R: Jak tam stál...

Švestkový knedlíky

1. ^C Žil jsem s jednou ^{G7} bábou ^C nadivoko
^{G7} chtěla si u mě ^{C C7} udělat voko
^F švestkový ^C knedlíky chtěla uvařit
^{D7} nechtělo se jí ^{G7} to podařit.

R: ^C Švestkový mňam, mňam, mňam, knedlíky
^{G7} ty já mám tuze rád,
^{G7} když je mám mňam, mňam, mňam, k obědu,
^C dám si je stošestkrát.

^F Švestkový mňam, mňam, mňam, knedlíky ty já bych jed,
^C ty já bych ^G neměnil, i ^C kdybych se jednou oženil,
^F ty já bych ^C neměnil ani ^G za ^C celičkej svět.

2. vařila je od samýho rána
byla z toho celá upatlaná,
že zapoměla švestky do knedlíků dát
musela je prstem našťouchat.

R:

3. Nechte si ty vaše makaróny
ty jsou jen pro pražský primadony
místo guláše a papriky
vařte radši český knedlíky.

Točí se, točí

1. ^G Točí se, ^{D7} točí kolo ^G ve mlýně,
točí se, ^C točí, já jsem v tom ^G nevinně,
točí se ^{D7} kolo, ^G voda s ^G hlukem ^{D7} padá,
já tomu ^G mlejnu ^G teď ^{D7} ukazuju ^G záda.

2. v tom mlýně žila překrásná dívka,
kterou jsem měl tuze moc rád,
měla modré oči a černý vlasy,
ale jednu chybu: nechtěla mi dát.

3. Nechtěla mi dát ani políbení,
nechtěla mi dát ani hubičku,
proto jsem ji musel, proto jsem ji musel
utopití v rybníčku.

4. Její otec mlynář starost vo ní měl,
její otec mlynář starost vo ní měl,
proto poslal mládka kouknout se, co dělá,
proto poslal mládka, aby za ní šel.
5. Když tam mládek přišel, právě topila se,
její ruka bílá vo pomoc prosila,
zachránit ji nemoh', kosa byla vostrá,
jeho mladý čelo správně trefila.
6. Když se mládek s dívkou dlouho nevraceli,
přišel se sám mlynář na dcerušku ptát,
když kameny mlýnský jeho tělo mlely,
řekl jsem si: musíš na cestu se dát.
7. = 1.

Trh ve Scarborough

1. Příteli, máš do Scarborough jít,
Dmí C Dmí
F Dmí F G Dmí
dobře vím, že půjdeš tam rád,
F Dmí C
tam dívku najdi na Market Street,
Dmí G B C Dmí
co chtěla dřív mou ženou se stát.
2. Vzkaž ji, ať šátek začne mi šít,
za jehlu niť však smí jenom brát
a místo příze měsíční svit,
bude-li chtít mou ženou se stát.
3. Až přijde máj a zavoní zem,
šátek v písku přikaž ji prát
a ždímat v kvítku jabloňovém,
bude-li chtít mou ženou se stát.
4. Z vrkočů svých ať uplete člun,
v něm se může na cestu dát,
s tím šátkem ať vejde v můj dům,
bude-li chtít mou ženou se stát.
5. Kde útes ční za přívaly vln,
zorej dva sáhy pro růží sad,
za pluh ať slouží šípkový trn,
budeš-li chtít mým mužem se stát.
6. Osej ten sad a slzou ho skrop,
choď těm růžím na loutnu hrát,
až začnou kvést, tak srpu se chop,
budeš-li chtít mým mužem se stát.
7. Z trní si lůžko zhotovit dej,
druhé z růží pro mě nech stkát,
jen pýchy své a boha se ptej,
proč nechci víc tvou ženou se stát.

Třináctka

Intro: Emi Hmi C G Ami G A D Emi Hmi C G Ami Emi H7 Emi

1. ^{Emi} zve válčit mě ^D pan maršál sám,
^C v mládí je má ^{H7} síla, milá,
^{Emi} víš, jak rád tě ^D mám, a až se vrátím,
^C třináct ^{H7} růží na ^{Emi} polštář ti dám.

R: [: Už mi to i ^G táta ^D říkal: koukej žít,
^{Emi} v neštěstí i ^{Hmi} štěstí mít,
^C chláp, a neznej ^G klid,
^{Ami} a tarokovou ^{Emi} třináctku,
^{H7} tu musíš v ^{Emi} kapse mít. :]

2. Já dávno o své slávě sním,
vínem vlast mě křtila, milá,
Turka porazím, a až se vrátím,
zlatek třináct na stůl vysázím.

R:

Mezihra: Emi Hmi C G Ami G A D Emi Hmi C G Ami Emi H7 Emi

3. Už v šenku jsem se prával rád,
však jsi při tom byla, milá,
nechtěj osud znát, když nevrátím se,
dej mi z věže zvonit třináctkrát.

R:

Dohra: Emi Hmi C G Ami G A D Emi Hmi C G Ami Emi H7 Emi

Válka růží

Intro: Dmí Gmí A7 Dmí B A7

1. Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej, down-a-down,
nad ztichlým polem válečným, derry down,
jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem,
je válka růží, derry, derry, derry, down-a-down.
2. Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down,
kdo zabíjí ten nepláče, derry down,
na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
dva rody živí jeden hněv, derry down,
kdo změří, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancastrům,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
však hlína pije jednu krev, derry down,
ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

Voda se neutopí

1. Napsal jsem ti písničku, abys už neplakala,
napsal jsem ti písničku, abys byla veselá,
kdyby jsi se pous-mála, to by jsi mě potěšila.
- R: vždyť víš, že voda se neutopí, plamínek nespá-lí,
lávky jdou přes příkopy, proč bychom se báli,
vítr se nezadusí, dálka se nevzdálí,
jsem vždycky tam, kde ty jsi,
[: proč bychom se báli? :]
2. Napsal jsem ti písničku, aby sis byla jistá,
napsal jsem ti písničku, že jsi moje jediná,
kdyby jsi se pousmála, to by jsi mě potěšila.
- R:
- R: Voda se neutopí, plamínek nespálí,
lávky jdou přes příkopy, proč bychom se báli,
vítr se nezadusí, dálka se nevzdálí,
jsem vždycky tam, kde ty jsi,
[: proč bychom se báli, :] proč bychom se báli?

Voda živá

intro: G D/G G D/G

G
Když končí se den a usne má zem

D/G
Pak na malou chvíli

G
Vrací se zpět můj niterný svět

D/G
Co osud tvůj sdílí

Ami
Do všech světových stran

C D
Do všech koutů co znám

G
volám

Když přichází noc tak cítím jak moc
Tvé světlo mi schází
Promítne krátce svůj stín někde v dálce
Tvá duše se ztrácí
Zdá se nezbylo nic
Jenže čím dál tím víc

G **D**
ve mně navždy zůstává tvoje voda živá

Emi **C D**
uvnitř odpočívá čistá a důvěřivá

G **D**
ve mně navždy zůstává tvoje voda živá

Emi **C D**
Tiše odplouvá čistá a důvěřivá

Když končí se den a usne má zem
Nevnímám čas
Vrací se zpět můj niterný svět
Snad probudí nás
Zdá se nezbylo nic
Jenže čím dál tím víc

ve mně navždy zůstává tvoje voda živá
Uvnitř odpočívá čistá a důvěřivá
ve mně navždy zůstává tvoje voda živá
Tiše odplouvá čistá a důvěřivá

Zakazuje se

^C Stavět stany v hustém lese - zakazuje se. ^G ^{G7}

^C Na paďoury házet hroudy - zakazuje se.

^F chodit vedle cestiček, v lese pálit ohníček,
^G ^{G7} ^C toho střeďte se - to zakazuje se.

Jet na černo do Bráníka - zakazuje se.
Při potlachu hrát cvika - zakazuje se.
zpívat trampský písničky, do chat vodit paničky,
toho střeďte se - to zakazuje se.

Vyskakovat z elektriky - zakazuje se.
Šmátrat v krámě na rohlíky - zakazuje se.
Lítí vodu do mlíka, nakopnouti strážníka,
toho střeďte se - to zakazuje se.

Přetěžovat pražský mosty - zakazuje se.
Při masáži svádět hosty - zakazuje se.
Klamat berní úřady, pannám strojít úklady
[: toho střeďte se - to zakazuje se. :]

Žízeň

1. ^C když kapky deště buší na ^F ^G ^C rozpálenou zem,
já toužím celou duší dát ^F ^C živou vodu všem,
už v knize knih je psáno: ^F ^G ^C bez vody nelze žít,
však ne každému je dáno ^F ^C z řeky pravdy pít.

R: Já mám ^G žízeň, ^C ^{C7} věčnou žízeň, ^F stačí říct, ^C kde najdu vláhu
a zchladím ^G žáhu pálivou, ^C ^{C7} ó, já mám žízeň, věčnou žízeň,
^F ^C stačí říct, ^F ^C ^F ^C ^F ^C ^F ^C kde najdu vláhu, a zmizí žízeň, žízeň, žízeň.

2. Stokrát víc než slova hladká jeden čin znamená,
však musíš zadní vrátka nechat zavřená,
mně čistá voda schází, mně chybí její třpyt,
vždyť z moře lží a frází se voda nedá pít.

R:

3. Jak vytékají říčky zpod úbočí hor,
tak pod očními víčky já ukrývám svůj vzdor,
ten pramen vody živé má v sobě každý z nás
a vytryskne jak gejzír, až přijde jeho čas.

R:

Ať požehnán je Bůh

1. A E F#mí D
Ať požehnán je Bůh, tam kde zem je úrodná,
A E D
tam kde hojnost přebývá, požehnán buď Pán!

2. Ať požehnán je Bůh, tam kde zem je nevlídná,
má duše žízní vyprahlá, požehnán buď Pán!

A E F#mí D
vše, co dáváš, ze tvých dlaní s díky přijímám,
A E F#mí D
všechno měníš v požehnání, chválu ti vzdám..

A E
[: Buď požehnané slavné jméno tvé
F#mí D
buď požehnaný Pán
A E
buď požehnané slavné jméno tvé
F#mí D
buď požehnaný svatý pánů Pán! :]

3. Ať požehnán je Bůh, když slunce svítí nad hlavou
a život zdá se zábavou, požehnán buď Pán!

4. Ať požehnán je Bůh, když dny jsou plné strádání,
když žal se skrývá v dávání, požehnán buď Pán!

A E F#mí D
Coda: [: Dáš a vezmeš sám můj pád i vítězství,
A E F#mí D
v mém srdci stále zní jen slova žehnání. :]

[: Buď požehnané slavné jméno tvé
buď požehnaný Pán
buď požehnané slavné jméno tvé
buď požehnaný svatý pánů Pán! :]

Hymnus k Duchu Svatému

A Asus4 A Asus4

- A Asus4 A Asus4
1. Duchu Tvůrce, přijď, navštiv nás,
A Asus4 A Asus4
plamen svůj v srdci nám zapal zas.
A Asus4 A Asus4
Tys pramen živý, lásky žár,
A Asus4 A Asus4
konej divy, dej nám své lásky dar.
2. Duchu svatý, Tys darů plná studna má,
Tys naplnění, tys jediná spása má.
Tys králem v srdcích, též i v mém,
tak sestup na nás a dej lásku všem.

E D E D E
R: Přijď Duchu Svatý, veď nás dál,
D E Esus4
přijď, otevři srdce dokořán!
F#mi D A E
už cítím to, jak přicházíš,
F#mi D A E
už nastal čas, kdy zazáříš,
F#mi D A E
už přišla chvíle vítězství,
F#mi D A E [:A Asus4:]4x
už neznám pláč a neštěstí, Ty jsi Pán!

3. Duchu lásky, zapal svůj oheň v nás.
Na všechny otázky Ty odpověď máš.
Nenech mě tápat, já chci v naději stát,
do rukou Tvých svůj život chci dát.

E D E D E
R2: Přijď Duchu Svatý, veď nás dál,
D E Esus4
přijď, otevři srdce dokořán!
F#mi D A E
už cítím to, jak přicházíš,
F#mi D A E
už nastal čas, kdy zazáříš,
F#mi D A E
už přišla chvíle vítězství,
F#mi D A E
už neznám pláč a neštěstí,
G#mi E H F#
už cítím to, jak přicházíš,
G#mi E H F#
už nastal čas, kdy zazáříš,
G#mi E H F#
už přišla chvíle vítězství,
G#mi E H F# [:G#mi E H F#:] H
už neznám pláč a neštěstí, Ty jsi Pán!

Haleluja, sláva

G D/G C/G D/G G Ami7 D4 D
R: [: Haleluja, sláva, čest i chvála s dobrořečením,
G D/G C/G D/G Ami7 C/D G
síla i moc, úcta i dík tobě na věky náleží! :]

- Emi7 D/E
1. Přišel jsi plamenem zažehnout
Emi7 D/E
knoty vírou jen doutnající,
G D/G
změnit pustinu v zahradu rozkvetlou
Cmaj7 D/E C
v srdcích bez lásky strádajících,
Ami7 Hmi7 Emi7
v srdcích bez lásky strádajících.
2. svatý se dotýkal nečistých,
sloužil ten, kdo měl být uctíván,
král umýval nohy svým poddaným,
nevinný za hřích byl potrestán,
nevinný za hřích byl potrestán.

Ježíši, přijď

- G C G C G C G
1. Před tebou, Pane, klečíme s hlavou skloněnou,
Ami D C D
zase ti, Pane, bloudíme, uč nás jít cestou svou.

- R: Ježíši, přijď, Ježíši, přijď, přijď se svojí láskou,
G C D C
Ježíši, přijď, Ježíši, přijď a uzdrav nás.
G C D C
Ježíši, přijď, Ježíši, přijď, vždyť jsme tvůj zástup,
G C D
Ježíši, přijď a obnov Boží obraz v nás.
2. Dlaně své k tobě zvedáme, každý z nás chce být jen tvůj,
ty nejlíp víš, co v srdcích skrýváme, proměň ve světlo naši tmu.

Králi, milost nám dej

E G#mi A H
Králi, milost nám dej,
E G#mi A H
přijď a uzdrav naši zem,
E H Cdim C#mi
očist' ji svým Duchem, uzdrav dotykem.
Amaj G#mi A H C
Klaníme se, vzýváme jméno Tvé, ó Pane.
G D Am7 Hmi E
Přijď s láskou svou sem k nám.

Modlitby sv. Tomáše Mora

1. [: Dopřej mi chuť k jídlu, Pane,
D E
a taky něco, co bych jed. :]
D E D
[: Dej mi zdravé tělo, Pane,
E E7 A
a nauč mě s ním zacházet. :]
2. [: Dej mi zdravý rozum, Pane,
ať vidím dobro kolem nás. :]
[: Ať se hříchem nevydělám
a napravit jej umím včas. :]
3. [: Dej mi mladou duši, Pane,
co nenaříká, nereptá. :]
[: Dej, ať neberu moc vážně
své pošetilé malé JÁ. :]
4. [: Dej mi, prosím, humor, Pane,
a milost, abych chápal vtip. :]
[: Ať mám radost ze života
a umím druhé potěšit. :]

Nádherný

1. **F#mí D A E**
Ve tvém srdci je soucit a slitování,
F#mí D E
prapor lásky tvé nade mnou.
F#mí D E F#mí
S tebou setkat se toužím tváří v tvář,
D E F#mí
navždy v blízkosti tvé pak stát,
D E A
jak je nádherné víc tě znát.

R: **D A E**
Nádherný, pro mě vším jsi sám,
D F#mí E
nádherný, čistý můj jsi Pán.
D A E F#mí
Hoden jsi slávy, jsi králů Král,
D E A
jak je nádherné víc tě znát.

2. Ve tvých rukou je právo, jsi spravedlivý,
jas tvé tváře jak úsvit nade mnou.
Ty jsi stvořitel, Bůh, mého života Pán,
tobě chválu a díky vzdám,
jak je nádherné víc tě znát.

R: Nádherný, pro mě vším jsi sám, ...

3. Budem chválit tvé jméno, ať svaté je v nás,
tebe chválit a vzývat budem dál.
Ve tvé moci a slávě chcem navěky žít,
v srdci vděčnost a lásku mít, jak je nádherné blíž ti být.

Neseme Pane chléb a víno

Dmí C
Neseme Pane chléb a víno
Amí Dmí
neseme celý život náš
Dmí C
neseme Pane chléb a víno
Amí Dmí
a hledáme tvou tvář
C Amí Dmí
tvou tvář tvou svatou tvář

Oceány

Dmí C F C B

1. Dmí C F C B
1. voláš jménem: „Vyjdi v bouři, po vlnách, když nevidíš“.

Dmí C F C B
A já nacházím tě v hloubi, v mořích, vím, kde najdu skrýš.

B F C
R: Zavolám tě jménem tvým

B F C
moře může stoupat,

B
já už se nebojím.

F C
spočinu v tvém objetí,

B C Dmí C F C B
já jsem tvým a ty jsi mým.

2. Tvoje milost přetékává, ruka tvá je můj štít.
když se strachem budu bloudit, vím, kde smím se uchýlit.

R:

Bridge: Dmí B
[: Kroky mé mi hlídáš, když ti věřím ze všech sil,
F C
po hladině kráčet smím, když tě uslyším.

Dmí B
Vezmi mě do hlubin, dál než se kdy odvážím,
F C
tam, kde budu silnějším, kde spásu uvidím. :] (2x)

R:

Přítomnost

D A Hmí A
1. Žijme tedy přítomnost, více lásky dejme druhým,
D A Hmí A D Hmí
možností je vždycky dost, to co přijde, ví jen Pán,
A D
ví jen Pán.

2. Už moc času nezbývá, dluhů v lásce máme tolik,
ať se každý podívá, jak svět štěstí hledá dál, hledá dál.

3. Proč se honit za cílem, který nemá žádnou cenu,
vždyť je naším úkolem dávat vše, co můžem dát, můžem dát.

4. = 1. Žijme tedy přítomnost...

Prosba k Duchu Svatému

A E7 F#mi D A E7 A E7
1. Přijď již, přijď Duchu stvořiteli, Duchu smíření,
A E7 F#mi D A E7 A E7
přijď již a proměň svět náš celý v nové stvoření.

A E F#mi C#mi D E A E
R: Duchu Svatý, nás svou mocí v lásce obnovuj,
A E F#mi C#mi D E A
nezanech nás bez pomoci, daruj pokoj svůj.

2. Probud' svým dechem kosti suché, zažeh temnotu,
najdi zbloudilé, oslov hluché, žehnej životu.

3. Probud' svědomí otupené, sbližuj národy,
zavěj a přiveď zotročené v říši svobody.

Přicházím k tobě

C G F
Přicházím k tobě, Pane, složit svoje srdce
C/E Fmaj7 G
tíhou dnů a nocí unavené, prázdné,
F Emi7
sám jsem plný starých vin i nových bolestí,
Dmi7 G
jen ty mně můžeš vyslyšet ty jediný.

Přicházím k tobě, Pane, složit svoji hlavu
starostí ztrápenou, otázek plnou,
v myšlenkách se toulám a nemohu spočinout,
svým pokojem mě, prosím, obdaruj.

C Ami7 G
Hledám tě, Pane, ve tvém chrámě,
C/E F G A7
toužím se dotknout tvých ran.
Dmi7 G C F Emi7 Dmi7
Sám mi říkáš, kdo hledá, ten tě najde
G C
a spatří tvoji tvář.

Rájem

D **G** **A**
R: Rájem jednou chtěl bych jít,
Hmí **G** **D**
chci se smát a být tam, kde je můj Pán.
Rájem zpěv až bude znít,
smím tolik lásky vzít, kolik mám jí sám.

G **A** **Hmí** **G**
1. Střípky Božího království, které na svět seslal Pán
Emi **A** **D**
sbírat chci srdcem svým vychladlým,
G **A** **Hmí** **A** **G**
ráje až přijde čas, abych mo--hl snést
Emi **A** **Asus4**
tu krásu a ten žár, jímž je Bůh.

R:

2. Abych se učil žít, proto Pán mi život dal,
abych uměl mít rád, jak si přál.
Když nebudu lásku mít, nedokážu žít,
snést krásu a ten žár, jímž je Bůh.

R:

Tobě, Králi, toužím

Cmaj7 D/C Gsus2/B Emi7 Cmaj7 D/C Gsus2/B C C/D

G **D/F# Emi** **C/G G D/F# D**
Tobě, Králi, toužím čest, slá-vu vzdát,
Emi7 D/F# G Fmaj7 C C/D
celým srdcem chválím jméno tvé.
G D/F# Emi7 C/G G D/F# D
Ze vsí síly zpívám a vzdávám dík,
Emi7 D/F# G Fmaj7 C C/D
před tebou se skláním, Pane můj.

G D/F#
[: Dávám ti srdce své
Ami7
i duši svou,
C/D G
chci jen pro tebe žít.
D/F#
s každým nadechnutím,
Ami7
s každým procitnutím
C/D G(C)
chci jen tvou cestou jít. :]

Volám Haleluja

1. Dlouho již hřích tvým lidem zmítal, dlouho již
smrt přinášel, než tvůj hlas nás do království vítal,
než nám brány otevřel, než nám brány otevřel.

R: Volám Haleluja, slyším Haleluja,
volám Halelu-ja, Halelu-ja, Haleluja.

2. Dlouho již lid zraňoval tvou lásku, dlouho již
nenáviděl, život svůj tak snadno dával v sázku,
nářek dětí neslyšel, nářek dětí neslyšel.

R:

3. Dlouho již v beznaději lid se ztrácel, dlouho již
tě odmítal, přišel čas, aby k tobě se zas vracel,
díků svému Tvůrci aby vzdal, díky svému Tvůrci aby vzdal.

R: [: volám Haleluja... :]

Kříž

Trním a blátem jsi šel s křížem těžkým jak kov,
co přijde sám jsi věděl, smrt přijal jsi beze slov.
ve tváři pot, v dlaních krev, pod bičem tě pacholek hnal,
ty usmál ses na každý hněv, ty dokázals všem, kdo je král.

R: Zavřu oči své, vidím kříž a na něm tělo tvé,
on mi odpoví, proč máme tu žít.

Nepřítel máš na tisíc, že řekls jak odvrátit chlad,
řeklš kdo chudý je má mnohem víc, že má mít člověk člověka rád.
A na všechny kolem se směj a nechtěj sám pro sebe žít,
a co máš rád někomu dej a radost sám budeš pak mít.

R: 2x

Zde jsem (Here I am to worship)

1. K nám, když jsi vstoupil,
tvá zář ve tmě vzplála.
Tvůj čin mi dal zhlédnout.
Krásu, co dává mi touhu tě chválit,
v blízkosti tvé navždy žít.

R: Zde jsem, chci tě chválit,
před tebou se sklánět,
zde jsem a chci říct, že jsi můj Pán.
Jsi nadevšechno krásný,
hoden chval a úcty,
nadevšechno nádherný, ty sám.

2. Králi všech dnů,
který vládneš ve slávě,
byls v nebesích uctíván.
Zem, dílo tvé, byla místem tvé bídy,
z lásky, když snížil ses k nám.

R:

[: A z lásky k nám jsi snášel kříž,
co stál můj hřích, ty sám jen víš. :]

R:

Ordinarium

Kyrie

Ami C G C
[: Pane, náš Bože, smiluj se nad námi.
Ami C G E
Ježíši Kriste, smiluj se též.
Ami F Dmi G Emi Ami (F) (A)
Duchu svatý, slyš naše prosby, Bože, slituji se. :] 3x

Gloria

A D
Sláva na výsostech Bohu a na zemi mezi lidmi mír.
Emi7
vzdáváme ti díky pro tvou velkou slávu.
F#mi G D A D G
Pane a Bože, nebeský Kráľi, Bože Otče všemohoucí.
D Emi7 F#mi
Ty, který snímáš hřích všeho světa, přijmi naše prosby,
G D A D G
smilu se, Pane, smiluj se nad námi.
D (Hmi7) Emi7 (C7)
Jenom ty jsi Svatý, jenom ty jsi Pán,
F#mi (F#7) G (Gmi6)
Ježíši Kriste, se svatým Duchem,
D A D A D A D
ve slávě Boha Otce. Amen. Amen. Amen.

Credo

G C Ami D G C D G
1. Věřím v jednoho Bo--ha, Otce všemocného.
G C A D G C H7 Emi
věřím i v jeho Syna, Ježíš je jeho jméno.

G D Emi Hmi C G C D G
R: [: Věřím, vě--řím, věřím, a---men. :]

2. V Ducha Svatého věřím,
dárce života Pána.
Jedné církvi se svěřím,
od Boha je poslána.

3. Jeden křest já vyznávám,
hříchů odpuštění.
Vzkříšení očekávám,
potom život věčný.

R:

R:

Sanctus

A **E** **D** **E**
Svatý, svatý, třikrát svatý, zástupů všech Pán.

A **E** **D** **E** **A**
Svatý, svatý, třikrát svatý, zástupů všech Pán.

Hosana chóry znějí, andělé chválu pějí: zástupů všech Pán.
Vchází ve jménu Páně, na věky požehnán je zástupů všech Pán.

Svatý, svatý, třikrát svatý, zástupů všech Pán.
Svatý, svatý, třikrát svatý, zástupů všech Pán.

Agnus Dei

Ami **F** **G** **C**
[: Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,

Ami **F** **G** **C** (E)
smiluj se, smiluj se nad námi. :]

Ami **F** **G** **C**
Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,

Ami **F** **G** **Ami**
daruj nám, daruj svůj pokoj.

OBSAH

Obecné

Amazonka	1
Batalion	2
Co z tebe bude.....	3
Černej pasažér	4
Dej mi víc své lásky	5
Děkuji.....	6
Eldorado	7
Frankie Dlouhán	8
Hádej	8
Hejkal.....	9
Hejno vran	10
Hobo	11
Hudsonský šífy	12
Jarní kurýr	13
Jižní Kříž	13
Karavana mraků.....	14
Kdyby tady byla taková panenka	15
Kláda	15
Kometa	16
Kluziště	17
Modlitba	17
Magdaléna.....	18
Mezi horami	19
Mlýny.....	19
Na kameni kámen.....	20
Náruživá.....	20
Nikdy nic nebylo	21
Nikdo nemá zdání.....	22
Omnia vincit Amor.....	22
Padaly hvězdy	23
Nad stádem koní.....	24
Písek	25
Píseň o té revoluci 1848	25
Pískající cikán.....	26
Poutník a dívka	26
Přes pláně.....	27
Proměny	28
Ráda se miluje	29
Rána v trávě.....	29

Sáro!	30
Sbohem, galánečko.....	31
Sedm dostavníků	31
Slavíci z Madridu.....	32
Strom	33
Švestkový knedlíky.....	34
Točí se, točí.....	34
Trh ve Scarborough	35
Třináctka	36
Válka růží	37
Voda se neutopí.....	37
Veličenstvo Kat	38
Voda živá	39
Zakazuje se	40
Žízeň	40

Křesťanské

At' požehnán je Bůh	41
Hymnus k Duchu Svatému.....	42
Haleluja, sláva.....	43
Ježíši, přijď	43
Králi, milost nám dej.....	44
Modlitby sv. Tomáše Mora	44
Nádherný	45
Neseme Pane chléb a víno.....	45
Oceány.....	46
Přítomnost.....	46
Prosba k Duchu Svatému	47
Přicházím k tobě	47
Rájem.....	48
Tobě, Králi, toužím.....	48
Volám Haleluja	49
Kříž.....	49
Zde jsem (Here I am to worship)	50
Ordinarium	51

Speciální

Junácká hymna	53
Hymna lesních škol	53
Skautská večerka	53
Engonyama	53
Tak dávno již.....	53

© Lesní škola PROTOS 2019

<https://protos.skauting.cz>

Hledej s námi duchovní jádro skautingu:

Trignis

Skautské víkendové celostátní vzdělávací setkání, které je zaměřené na duchovní, skautský, společenský a kulturní rozvoj účastníků. Probíhá každoročně na začátku března v Praze. trignis.skauting.cz

4kurz

Metodický, formační i zážitkový kurz, který rozvíjí křesťanský duchovní i duševní život účastníků a nabízí náměty pro rozvoj činnosti oddílů v tomto směru. Tři víkendy každý sudý rok letopočtu. 4kurz.skauting.cz

ODV

Sleduj aktivity a publikační činnost Odboru duchovní výchovy Junáka. skaut.cz/odv